

۳۲۰ - آن جان پاک بجهان تابناک شتافت و آن ستاره روشن بافق ابدی صعود نمود
آن خون مطهر در سبیل جلیل اکبر ریخته گشت و آن هیکل مکرم در راه حق هدف
سهام و سنان مبغضین گردید طوبی له و حسن مآب جمیع شما از این آوارگی باید
شادمانی نمائید زیرا از خانه کهدان بگلشن سروستان درآمدید و سروستان مانند
آسمان به اختران محبت الله مزین و نجوم ساطعه در آن درخشنده و روشن کهدان
کجا کهکشان کجا باری شکر نمائید که اسباب چنین فراهم آمد تا در سبیل الهی
آواره گردید و بسبب این آوارگی آزادگی جان و دل یابید امیدوارم که این غربت
سبب هدایت جم غفیر شود و این مشقت منتهی براحت عظیم گردد نفوسی که در
این جهان فانی ایام را بشادمانی گذرانند از باغ زندگانی ثمری نگیرند و نتیجه ئی
برندارند اما اشخاصیکه حب مجسم و عرفان مشخص و روح مصور هستند در
دمی آرزوی صد هزار بلایا در سبیل الهی نمایند زحمت را رحمت شمرند نعمت را
نعمت دانند عذاب را عذب فرات یابند و درد را درمان شمرند زخم را مرهم گویند
و مرض را شفا دانند بقربانگاه عشق شتابند و جان رایگان فدا نمایند امیدم چنین
است که آن یاران بر این صراط مستقیم مانند